

ditque Hemistichiū ex Epico poeta ut arbitror, A
Σίλλον τὸ εἰρηνικόν φερίνει. Quo intelligitur arbuteas frondes à senibus dari solitas hædis (credo) depulsis, id enim præcipue satagere in agris senes homines. Αντωμοσιῶν κελύφῳ] Primum iusurandum, (ut ait Pollux in Onomastico) quo adigebatur qui item intendebat vera se crimina obieccum, dicebatur φροσυνοία. At ἀντωμοσία quo deus promittebat se non injuria acturum. Tamen etiam actor dicebatur ἀντωμόζαι ut apud Illocra-

B tem in oratione οὐχ ξυγοῦ. Et apud Laertium (in vita Socratis) de Melito accusatore, vbi habes Τὸν ἄρχαντα καὶ ἀνθωμολογόντο ποταμού λεγένδον ἀντωμόζο ποταμόζο quia dixerat ἀνθωμοσίαν τῆς δικῆς. Sunt autem κελύφη, ouorum putamina, sed hic sic vocat litium ablegmina. Quod autem ait Διὸς βαλεῖδων τοὺς ἄρχαντα ludit in ambiguitate vocis, nam βαλεῖδες sunt carceres & initium stadij decurrenti, ἄρχην verò & principium & principatus.

ΦΙΛΟΚΑΕΩΝ, ΒΔΕΛΤΚΛΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

ΒΙΣΕΤΟΣ. Φιλοκλέων, ηγή Βδελυκλέων τοῖς τοῖς μικτῶν εὐδαμονίας, ηγή θεοῖς δωματείας ἐναντίων

γνώματος μακρολογοῦσι.

ΦΙΛΟΚΑΕΩΝ. Καὶ μὲν δέδυς γ' ὅποι βαλεῖδων τοῖς τοῖς αρχαντοῖς εἰξω,
Τῆς ἡμετέρας, ὡς οὐδὲ μιᾶς ἡπίων ὅστις βα-
σιλείας.
Τί γέδεδαμόν γ' οὐκέ μακαριστὸν μᾶλλον τοῦ
ὅστις σικασοῦ.
Ηὗνφερότερον, οὐδενότερον ζῶον ηγή ταῦτα
γέρεντο.
Οὐ τερπά μὴ ἔρποντ' οἵ δύνας τηρεῦσ' ὅποι
τοῖς δρυφάκτοις
Ανδρες μεγάλοι ηγή τετραπίχεις. οὐ πειτ' δέ-
δυς τηρεσόν π
Εμβάλλει μοι τὰ χεῖρα ἀπαλλα, τῷ δημιουρίων
κεκλοφῆσαι.
Ιητδέστι δέ τοικόποντες, τὰ φωνὴν οἰκέ-
χροι εἴτε.
Οἰκτερέν μὲν ὁ πάτερ αὐτόμαχος σ' εἰ καύτες πώ-
ποθύφειλα,
Αρχαὶ αρχαῖ. οὐ πίστεπαξ τοῖς ξυναστοῖς ἀγο-
εῖσθιν.
Οσέμ' οὐδὲν αὐτὸντας ηδεῖν, εἰμὲν δέ τὰ τηρε-
τέραν δάσφυξιν.

Σχόλια. Από βαλεῖδων.] οὐδέ αρχαντες εὐθέως. δέδυς
μεταφοράς τῷ σαδιοδρομούσι των. βαλεῖδες γέρεντιν, οὐ
αφετησία. χαρακτὴρ δὲ, ἐφ' οὓς εἰσήκεν, οὐδὲ ἀν δηποτη-
μανθῆ ὁ δρόμος αὐτῆς. Τριφερώτερον.] τριφῆς δέδυ-
μαρον. καλῶς δὲ οὐ προσθήπτει τοῦ γέροντος. αὐτενεῖς γέ-
τελοι οὐδενὸς οὐ γέροντες. Εμβάλλει μοι τὰ χεῖ-
ρα.] οὐ τοιούσιοις δικαστᾶς, οἱ θωπευτικῶς τοιούσι-
τες ἥρεμας ἐφατίζουσι τὰς χειρός έν τῷ απαλίεδην δέ
τὸ μέλλειν κείνεθαι οὐδὲ δημοσίων κλοπῆς προκατα-
λαμβάνοντες. Οἰκτροχοούσιτες.] οἰκτραχέοντες. Ο-
μιρος. οὐτε πολυτρωχῶσα χέεις τοιοντεία φωνήι.

CHRIST. Ηγή μακαριστὸν | Expungenda
particula coniunctiva ηγή ut constet suis numeris
versus Aristophanicus. Quod autem ait τριφερώ-
τερον, Scholia est ait τριφῆς δέδυμενον non sanè ex
meo sensu. Recte vero addidit γέροντος, quia, ut
plurimum, habent senes & languidores sunt in
fructu voluptatum. Μεγάλοι ηγή τετραπίχεις.]
Quatuor cubitorum magnitudo non excedit iu-
stam hominis mensuram. Longe grandior & si-

C PH. A carceribus primū incipiā, & vera
vincam ratione
Nostrum imperium nullo inferius tandem esse
aut cedere regno.
Quid enim sene præsertim indice possit felicius
esse,
Vel delicians aut terrificum aut magis omni ex
parte beatum
Quemprimo mane cubili egressum propè sub-
selia seruant
Homines grandes & cubitorum quatuor? hic
protinus ad me
Aliquid veniet, mollique manus prensans qua
maxima facta
Fecit, mihi suppliciter accidet, & miserè multa
quiritans
E Dicet, Rogo te, miserere pater, si quis tu forsitan
inter-
V eristi imperium ve gerens vel in armis cōni-
uia curans:
Merito ille meo nisi saluus abisset, nec me vine-
re sciret.

F dem mihi non faciens vir illius Syracusiae quem
in Idyllo ἀδωγιαζουσῶν Theocritus vocat τετρα-
δικαπηχω. Tamen alias hac voce vslus videtur
hic Comicus cum loqui ut de generosis. Hoc loco
listores, vt puto, designat & ostiarios. Προστό-
πεμβάλλει μοι] Sic rei repetundarum criminis ob-
noxij iudices prensare solent, & manum blandè
contrectant. Malim autem legere φροσιών τις
τορσοί τι, non quod prava sit lectio vulgaris, sed
quia εμβάλλει non potest referri ad nomen multi-
tudinis ἀνδρες μεγάλοι ut sequentia ιητενουσι ιητο-
μέπλοντες. Nisi dicamus tralitum esse à plurali nu-
G mero ad singularem, ut postea, οὐδὲ ἀν ισων οὔτε
ἐμοῖσι. Τῶν φωνῶν οἱ οιτροχοούσιτες] Fundentes vo-
cem miserabilem. Sic apud Homerum οὐτε χέει πο-
λυνχέα φωνήι.

Σχόλια. Ος έμ' οὐδὲν αὐτὸντας ηδεῖν] οὐ τοῖς οὐδὲν αὐ-
λόγια μετέξιστεν εἰ μὴ εὐπρεπήθη οὐτε οὐδοῦ.

BIS E. Τὸ ηδεῖν αὐτὸν ηδεῖν, τετέρον πρόσωπον, οὐδὲ τὸ η-
δοῦν, εἰτί ηδεῖν, ὅπερ εἰ τὸ ηδεῖν εὐθύνεται πράσινον. Εὐτέλος.

CHRI.